

daadwerkelijk overgedragen op 24 april 2008. Op 10 januari 2011 sprak het hof van beroep te Gent zich nogmaals uit over de zaak, ditmaal met betrekking tot de waardebeoordeling van de overgedragen aandelen. Het hof van beroep stelde vast dat de partijen sinds 2006 in onenigheid waren geraakt, dat de ondernemingen van 15 juni 2007 tot 24 april 2008 onder voorlopig bewind werden geplaatst, dat de resultaten voor het boekjaar 2007 niet representatief zijn en deze resultaten bovendien werden beïnvloed door de handelwijze van partijen. Op basis van deze afwegingen besliste het hof van beroep dat in casu het "het meest aangewezen (is) om de waardering te verrichten op het ogenblik en aan de hand van de boekwaarde op het moment van het instellen van de vordering tot uitbreiding (7 mei 2007)".

Het Hof van Cassatie aanvaardt deze waardebeoordeling. Het Hof van Cassatie herhaalt het hierboven beschreven tweede luik door te stellen dat bij de raming van de waarde van de aandelen de rechter abstractie moet maken van zowel de omstandigheden die geleid hebben tot de vordering tot overdracht van de aandelen als van het gedrag van de partijen ten gevolge van de vordering. Hiermee lijkt het Hof aan te geven dat de oefening tot waardebeoordeling enerzijds moet gebeuren op het ogenblik van de overdracht, maar dat anderzijds de uiteindelijke waarde waaraan de aandelen moeten worden overgedragen niet noodzakelijkerwijze overeenkomt met de waarde op het ogenblik van de overdracht. De overdrachtprijs voor de aandelen kan hoger (of lager) liggen dan de effectieve waarde van de aandelen op het ogenblik van de overdracht teneinde abstractie te kunnen maken van handelingen die hebben geleid tot de vordering tot overdracht.

Na het arrest van 9 december 2010 werd er geargumenteed dat men enkel nog diende te kijken naar de waarde van de aandelen op het ogenblik van de bevolen overdracht. Met dit arrest van 5 oktober 2012 zal de discussie over de pijldatum voor de waardebeoordeling van de aandelen opnieuw aanwakken.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE/DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Grégory Sorreaux¹⁴ en Jan Clinck¹⁵

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie van de Europese Unie 18 oktober 2012

Zaak: C-173/11

DATABANK

Recht van de producent van de databank – Internationaal recht

BASE DE DONNEES

Droit du producteur – Droit international

Football Dataco heeft een databank 'Football Live' waarop gegevens van aan de gang zijnde voetbalwedstrijden samengebracht worden. Deze databank is beschermd door het recht *sui generis* ingevolge richtlijn 96/9 betreffende de rechtsbescherming van databanken. Sportradar GmbH is een Duitse vennootschap die live, via internet, o.a. de resultaten van voetbalwedstrijden uit de Engelse competitie verspreidt onder de dienst 'Sport Live Data'. Ze biedt deze dienst aan via haar website en sluit overeenkomsten af met verschillende gokkantoren die zich richten op de Britse markt die op hun beurt op hun website een link ter beschikking stellen naar de website van Sportradar. Wanneer een internetgebruiker 'Live Score' aanklikt, verschijnen de gevraagde gegevens met de vermelding van de namen van de gokkantoren. De gegevens die de dienst van Sportradar uitmaken zijn evenwel gekopieerd uit de databank van Football Dataco. Sportradar verzendt deze naar de internetgebruiker wanneer die hierom verzoekt. Football Dataco oordeelt dat deze handelingen, namelijk het kopiëren en de gekopieerde gegevens toezenden naar gebruiker, niet alleen plaatsvinden in de lidstaat van waaruit ze verzonden werden (in casu Duitsland), maar ook in de lidstaat waar de geadresseerde van die verzending zich bevindt, meer bepaald het Verenigd Koninkrijk.

De volgende prejudiciële vragen werden daarom aan het Europees Hof van Justitie gesteld: *"Wanneer een partij gegevens van een door een recht sui generis ingevolge richtlijn 96/9/EG [...] beschermde databank uploadt op de webserver van die partij in lidstaat A en deze webserver in reactie op verzoeken van een gebruiker in lidstaat B deze gegevens naar de computer van de gebruiker verzendt, zodat zij worden opgeslagen in het geheugen van die computer en op het computerscherm worden getoond,*

¹⁴ Avocat Simont Braun.

¹⁵ Avocat Simont Braun.

a) moet het verzenden van de gegevens dan worden beschouwd als 'opvraging' of 'hergebruik' door die partij;

b) vindt er dan een opvraging en/of hergebruik door die partij plaats:

i) alleen in lidstaat A;

ii) alleen in lidstaat B; of

iii) in lidstaat A en lidstaat B?"

Volgens het Hof bestond er weinig twijfel dat er sprake was van 'hergebruik'. Het verzenden van eerder opgevraagde gegevens uit een door het recht *sui generis* beschermde databank, via een webserver naar de computer van een persoon die hierom verzoekt, gebeurde immers zonder toestemming van Football Dataco en bestond erin een deel van de inhoud van de databank van deze onder het publiek te verspreiden.

Alvorens het Hof de vraag b) beantwoorde, duidde het op het belang hiervan in het licht van artikel 5, 3. Brussel I-Verordening en artikel 8, 1. Rome II-Verordening.

Het Hof stelt dat hergebruik op het grondgebied van meerdere lidstaten kan plaatsvinden aangezien het gaat om het raadplegen van informatie op een website en het verzenden van deze informatie aan de geïnteresseerde Internetgebruiker. Om daarom vast te stellen of dit al dan niet op het grondgebied van een welbepaalde lidstaat gebeurde, moet de feitelijke context onderzocht worden en dient duidelijk te blijken dat diegene die de betrokken gegevens verzendt (in casu Sportradar in Duitsland) de bedoeling had zich tot een bepaald grondgebied (in casu Verenigd Koninkrijk) te richten. Om dit te kunnen vaststellen, haalt het Hof inspiratie bij zijn arrest *Pammer-Hotel Alpenhof* (C-585/08 en C-144/09). Het Hof oordeelt dat het aannemelijk is te stellen dat er sprake is van hergebruik op het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk. Het leidt dit onder meer af uit de volgende elementen: op de webserver zijn gegevens van Engelse voetbalmatches te vinden; de gegevens worden verkocht aan gokkantoren die zich richten op de Engelse markt; de klanten van de gokkantoren kunnen de gegevens in het Engels bekijken en dit is niet de taal die normaal gebruikt wordt in de lidstaat van waaruit Sportradar haar activiteiten uitoefent. Het Hof aanvaardt dus niet dat 'hergebruik' uitsluitend kan plaatsvinden op het grondgebied van de lidstaat waar de webserver zich bevindt vanwaar de betrokken gegevens worden verzonden.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Arie Van Hoe*¹⁶, *Ilse Van de Mierop*¹⁷ en *Katarzyna Szychowska*¹⁸

Rechtspraak/Jurisprudence

Europees Hof van Justitie 22 november 2012

INSOLVENTIE

Transnationale insolventie – Europese insolventie – Begrip sluiten van de insolventieprocedure

INSOLVABILITE

Insolvabilité transnationale – Insolvabilité européenne – Notion de clôture de procédure d'insolvabilité

Zaak: C-116/11

Met het arrest *Bank Handlowy* brengt het Europees Hof van Justitie een belangrijke verduidelijking aan bij de grensoverschrijdende toepassing van zgn. saneringsprocedures onder de insolventieverordening. De lessen die uit dit arrest kunnen worden getrokken, zullen bijzonder relevant blijken voor de toepassing, en het succes, van de gerechtelijke reorganisatie in grensoverschrijdend verband. Het arrest handelt meer bepaald over de (problematische) verhouding tussen een zgn. hoofdinsolventieprocedure (art. 3, 1ste lid InsolVo), in casu een Franse sauvegarde-procedure, en een zgn. secundaire procedure (art. 3, 2de lid InsolVo), in de lidstaat waar de schuldplichtige vennootschap een vestiging bezit, in casu Polen. Hierna worden de essentiële overwegingen van het arrest verkort samengevat.

De eerste prejudiciële vraag had betrekking op het begrip 'beëindiging van een insolventieprocedure'. Het Europees Hof van Justitie oordeelt dienaangaande dat dit begrip zelfstandig wordt ingevuld door de *lex concursus* van de hoofdinsolventieprocedure.

De tweede prejudiciële vraag peilt naar de verplichting dan wel mogelijkheid in hoofde van de rechter aan wie een verzoek om opening van een secundaire insolventieprocedure is voorgelegd, om de insolventie van de schuldenaar aan een hernieuwd onderzoek te onderwerpen. De insolventieverordening laat de invulling van het begrip 'insolventie' aan de lidstaten over. Wanneer een hoofdinsolventieprocedure is geopend, ook wanneer deze een sanering vooropstelt, is de beoordeling van de staat van insolventie van de schuldenaar door de tot opening van de hoofdprocedure bevoegde rechter bindend voor rechters aan wie eventueel een verzoek om opening van een secundaire procedure wordt voorgelegd. Het Hof voegt evenwel toe dat "de rechter aan wie een verzoek om opening van een secundaire procedure is

16. Assistant UA.

17. DLA Piper UK LLP.

18. Référendaire, Tribunal de l'Union européenne, assistante (ULB).